

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě – pobočka v Olomouci rozhodl samosoudkyní Mgr. Barborou Berkovou ve věci

žalobce: **P. G.**, narozený dne X
státní příslušnost: Gruzie
bytem X
zastoupený advokátkou Mgr. Martinou Sklenskou
sídlem Milady Horákové 13, 602 00 Brno

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra**
sídlem Nad Štolou 936/3, 170 34 Praha 7

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 27. 1. 2025, č. j. X,
takto:

- I. Žaloba **se zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

A) Vymezení věci

1. Žalobce dne 30. 8. 2023 požádal o mezinárodní ochranu v ČR. V žádosti a při pohovoru k žádosti uvedl, že je gruzínské státní příslušnosti, ale národnost má ázerbájdžánskou, přičemž domluví se jen ázerbájdžánsky a turecky. Gruzii opustil už v roce 2012, pak pobýval dva roky v Ázerbajdžánu v Baku, pak další dva roky v Turecku, poté znovu dva roky v Baku, ale stále měl problém najít práci, tak odcestoval do Evropy. Nejprve byl 21 měsíců v Polsku, a pak přijel do ČR, kde má kamarády a kde se mu víc líbí, tak zde požádal o mezinárodní ochranu. Za důvod opuštění Gruzie označil nedostatek práce, přičemž překážkou v hledání práce pro něj byla i neznalost gruzínštiny, neboť vyrůstal ve vesnici azerské menšiny a ve škole se učil také ázerbájdžánsky. Práci potřebuje, aby se mohl postarat o svou nemocnou matku, která žije v Baku a aktuálně o ni pečuje švagrová. V Baku má také

vdanou sestru, zbytek rodiny žije v Gruzii, v případě návratu do vlasti by se ale neměl kam vrátit, neboť tam nemá žádný domov. V Gruzii neměl žádné problémy s policií nebo státními orgány, nemá žádné politické přesvědčení, nikdy nebyl členem politické strany a ani nebyl politicky aktivní. Při seznámení se s podklady pro vydání rozhodnutí doplnil, že v ČR má přítelkyni, se kterou se plánují vzít.

2. Žalovaný v záhlaví označeným rozhodnutím neudělil žalobci mezinárodní ochranu podle § 12, § 13, § 14, § 14a ani § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu.

B) Shrnutí obsahu podání účastníků řízení

3. Žalobce se žalobou domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného. Žalovaný podle něj nepostupoval v souladu s § 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, neboť nezjistil aktuální informaci o zemi původu. Vycházel totiž ze zpráv týkajících se informací o Gruzii, které byly vydány v době předcházející aktuální politické situaci. Dne 26. 10. 2024 se v Gruzii konaly parlamentní volby, v nichž zvítězila politická strana Gruzínský sen. Podle OBSE nebyly uvedené volby svobodné a spravedlivé, přičemž po nich počaly protesty gruzínských občanů, které trvají do současnosti. Evropský parlament přijal dne 13. 2. 2025 usnesení č. 2025/2522, o dalším zhoršení politické situace v Gruzii (dále „usnesení EP“), z něhož vyplývá, že současný režim zosnoval protiústavní převzetí moci a systematicky ničí demokratické instituce, oslabuje nezávislost soudů a oklešťuje základní svobody a právní stát. V usnesení EP je taktéž vytýkána nedemokratická volba nového prezidenta. Podle zpráv obsažených v uvedeném usnesení stávající vládnoucí garnitura směřuje k totalitnímu režimu a radikálnímu omezování lidských práv. Žalobce se obává, že současná situace povede k vnitřním ozbrojeným konfliktům, takže se v případě návratu do Gruzie obává o své zdraví. Dále žalobce dodal, že žalovaný opatřil pouze jednu aktuální zprávu týkající se politické a bezpečnostní situace z listopadu 2024. Tato zpráva je však obecná, vydaná pravděpodobně krátce po uvedených volbách, nepopisuje situaci v Gruzii, ani zda, případně jak dochází k omezování základních lidských práv a svobod.
4. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby. Uvedl, že o situaci v zemi původu shromáždil dostupné adekvátní informace, přičemž zdůraznil, že žalobce ani po seznámení se s podklady rozhodnutí a ostatně ani v žalobě nepoukázal na další možné zdroje informací o zemi původu v návaznosti na svůj azylový příběh. Tvrzení o hrozbě ozbrojených konfliktů v Gruzii označil žalovaný za spekulativní a tvrzení o směřování Gruzie k totalitnímu režimu a o protestech občanů za obecná. Poukázal také na to, že žalobce ve vlasti nevyvíjel politické aktivity, za něž by mohl být následně azylově relevantním způsobem pronásledován.

C) Posouzení věci krajským soudem

5. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů podle § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.), s korekcí podle § 32 odst. 9 zákona o azylu. V souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s. rozhodl soud ve věci bez jednání.
6. Jak vyplývá z výše uvedeného shrnutí obsahu žaloby, žalobce nijak nezpochybnil, že žalovaný označil za důvod podání žádosti žalobce o mezinárodní ochranu jeho ekonomické potíže v důsledku nemožnosti sehnat práci, absenci zájemů v Gruzii, neznalost jazyka a snahu o legalizaci pobytu zcela v souladu s obsahem jeho výpovědi. Rovněž nezpochybnil správnost závěru žalovaného o tom, že neuvedl žádné skutečnosti, z nichž by

bylo možné dovozovat, že by v Gruzii vyvíjel jakoukoli činnost směřující k uplatňování politických práv a svobod, za kterou by byl azylově relevantním způsobem pronásledován, jež by odůvodňovaly udělení mezinárodní ochrany podle § 12 písm. a) zákona o azylu, ani správnost závěru žalovaného o tom, že žalobce netvrdil ani skutečnosti kvalifikovatelné jako odůvodněný strach z pronásledování z důvodu rasy, pohlaví, náboženství, národnosti, příslušnosti k určité sociální skupině nebo pro zastávání určitých politických názorů, tj. podřaditelné pod některý z důvodů taxativně uvedených v § 12 písm. b) zákona o azylu. Rovněž žalobce nijak nepolemizoval se závěrem žalovaného, že jeho jazyková bariéra způsobená neznalostí gruzínštiny není relevantním důvodem pro udělení azylu, ani s důvodností výtky žalovaného, že v Gruzii neoslovil žádnou agenturu, která by mu mohla pomoci si najít, a taktéž neučinil ničeho, aby se gruzínsky doučil. Taktéž žalobce v žalobě nijak nenapadl správnost závěru žalovaného, že v jeho případě nejsou dány podmínky pro udělení azylu za účelem sloučení rodiny podle § 13 zákona o azylu, neboť žalobce v ČR žádnou rodinu nemá, ani humanitárního azylu podle § 14 zákona o azylu, neboť je žalobce podle zjištění žalovaného dospělý, svéprávný, praceschopný a zdravý, není odkázán na péči jiné osoby a ani neexistují jiné skutečnosti bránící mu v Gruzii vést vlastní život, v případě návratu do vlasti mu nehrozí žádný postih ze strany státních orgánů z důvodu neúspěšné žádosti o azyl a nic nebrání ani možnosti žalobce odcestovat do Gruzie i s českou přítelkyní. Konečně nerozporoval ani závěr žalovaného, že Gruzie není zemí, jež by aktuálně čelila humanitární katastrofě a že nejsou splněny podmínky pro udělení doplňkové ochrany žalobci podle § 14a zákona o azylu.

7. Žalobce uplatnil v žalobě jediný žalobní bod, a to řádné nezjištění relevantních skutečností o aktuální situaci v Gruzii žalovaným s ohledem na tamní události po parlamentních volbách v říjnu 2014.
8. Krajský soud dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
9. Podle § 3 správního řádu *nevyplyvá-li ze zákona něco jiného, postupuje správní orgán tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s požadavky uvedenými v § 2.* Podle § 23c písm. c) zákona o azylu *podkladem pro vydání rozhodnutí mohou být zejména přesné a aktuální informace z různých zdrojů o státu, jehož je žadatel o udělení mezinárodní ochrany státním občanem, nebo v případě osoby bez státního občanství o státu jejího posledního trvalého bydliště.*
10. Řízení ve věci mezinárodní ochrany se oproti jiným správním řízením vyznačuje několika specifiky, které souvisejí s tím, že se v něm často rozhoduje za důkazní nouze, že jde o prospektivní rozhodování a že nesprávné rozhodnutí má pro stěžovatele obzvláště závažné důsledky (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 9. 2008, č. j. 5 Azs 66/2008-70). Těmto specifikům odpovídá standard a rozložení důkazního břemene. Žadatele o mezinárodní ochranu stíhá břemeno tvrzení. Je především na něm, aby při pohovoru věrohodně tvrdil a v rámci svých možností prokázal skutečnosti, které mohou mít relevanci z hlediska některé z forem mezinárodní ochrany. Žalovaný mu k tomu zejména musí vytvořit prostor vhodně kladenými otázkami během pohovoru.
11. Rozsah, v jakém má žalovaný povinnost následně si shromáždit informace o zemi původu, se však vždy odvíjí hlavně od sdělení samotného žadatele (srov. např. usnesení NSS ze dne 16. 12. 2021, č. j. 3 Azs 118/2021-39, bod [11] a tam citovanou judikaturu). Obecně pak platí, že pokud žadatel ani neuvádí skutečnosti svědčící o tom, že došlo, nebo že by potenciálně mohlo dojít k zásahu do jeho lidských práv ve smyslu § 12 nebo § 14a zákona o

azyly, pak není třeba se situací v jeho zemi původu do detailu zabývat. V takovém případě žalovaný splní svou povinnost řádně zjistit skutkový stav již tím, že si shromáždí obecné informace o bezpečnostní a politické situaci v zemi původu žadatele, aby mohl posoudit, zda navrácení žadatele do vlasti nebrání objektivní důvody plynoucí z tamní situace.

12. Podle krajského soudu byl postup žalovaného v souladu s výše citovanou právní úpravou a požadavky judikatury, neboť důvody pro udělení azylu či doplňkové ochrany posuzoval na základě azylového příběhu vyličeného žalobcem v rámci žádosti o azyl, a dále pohovoru uskutečněného k této žádosti. Žalobce přitom podle zjištění soudu žádné obavy z pronásledování ze strany orgánů veřejné moci či vzniku jakékoli závažné újmy v Gruzii ve své žádosti, v pohovoru ani ve vyjádření následujícím po vyrozumění o možnosti seznámit se s podklady neuvedl, a to ani ve vztahu k „novým poměrům“ v Gruzii po parlamentních volbách v říjnu 2014, a nepoukázal na další možné zdroje informací o zemi původu v návaznosti na svůj azylový příběh, ačkoli tak učinit mohl, neboť o shromáždění podkladů byl vyrozuměn v lednu 2025.
13. Z obsahu napadeného rozhodnutí vyplývá, že informace o zemi původu čerpal žalovaný z *Informace OAMP – Gruzie: Situace gruzínských občanů vracejících se do země po dlouhodobém pobytu v zahraničí. Přístup úřadů a společnosti, přístup ke vzdělávání, lékařské péči, sociálním službám a na trh práce, ze dne 2. 9. 2024* (dále „Informace září“), z *Informace OAMP – Gruzie: Mezinárodní organizace pro migraci (IOM). Přehled údajů o zemi za rok 2023, ze dne 15. 10. 2024* (dále „Informace říjen“) a z *Informace OAMP – Gruzie: Bezpečnostní a politická situace v zemi. Vybrané otázky z oblasti občanských svobod a lidských práv, ze dne 7. 11. 2024* (dále „Informace listopad“).
14. Zjištěními, která z těchto zpráv činil, pak žalovaný zcela přiléhavě reagoval právě na skutečnosti tvrzené žalobcem. Z Informace říjen tak např. díky zjištěním o existenci a činnostech Státního úřadu pro podporu zaměstnanosti, Úřadu sociálních služeb (SSA) a Státní agentury na podporu zaměstnanosti (SESA) dovodil, že bude-li mít žalobce potíže s hledáním práce, může se obrátit na gruzínské státní orgány, které mu pomohou, čímž vyvrátil žalobcovo tvrzení, že žádné úřady ani agentury pomáhající lidem s hledáním zaměstnání v Gruzii nepůsobí. Z Informace září zas žalovaný dovodil, že přístup gruzínských úřadů k osobám „navráťivším“ se do země není nijak diskriminační a že tito mají od počátku nárok na všechny státní služby i na státní pojištění. A konečně odkazem na všechny opatřené Informace podepřel žalovaný svůj závěr, že žalobci v případě návratu do vlasti nehrozí vážné ohrožení života nebo lidské důstojnosti z důvodu svévolného násilí v mezinárodních či vnitrostátních ozbrojených konfliktech a že v Gruzii neprobíhá takový ozbrojený konflikt, jehož důsledky by bylo možno pokládat ve vztahu k žalobci za vážnou újmu.
15. Žalovanému tudíž nelze vytýkat, že by jím shromážděné informace byly obecného charakteru. Naopak se jednalo o informace relevantní jak pro posouzení žalobcova azylového příběhu, tak pro vyhodnocení pravděpodobnosti pronásledování žalobce z azylově relevantního důvodu či vzniku vážné újmy po jeho případném návratu do Gruzie. Krajský soud tak uzavírá, že s ohledem na vyličený azylový příběh jsou informace shromážděné žalovaným aktuální, dostatečné a vyhovují požadavkům uvedeným v rozsudku Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) ze dne 31. 7. 2008, č. j. 5 Azs 55/2008–71, podle kterého „informace o zemi původu musí být v maximální možné míře (1) relevantní, (2) důvěryhodné a vyvážené, (3) aktuální a ověřené z různých zdrojů, a (4) transparentní a dohledatelné“. Ze žádné z informací nevyplývá informace, která by zakládala

důvod se obávat, že by mohl žalobce v Gruzii čelit jakémukoli azylově relevantnímu jednání ze strany veřejné moci nebo by mu tam mělo hrozit azylově relevantní nebezpečí.

16. Teprve v žalobě odkázal žalobce na zprávy, které mají dokládat autoritářské tendence nové proruské gruzínské vlády, ničení právního státu a oklešťování základních lidských práv v Gruzii. Krajský soud se však ztotožňuje s žalovaným v tom, že tvrzení žalobce jsou v tomto ohledu zcela obecná a nijak z nich nevyplývá, že by v důsledku popsanych politických změn v Gruzii měl být objektem pronásledování gruzínské veřejné moci právě žalobce.
17. Pouze nad rámec nutného odůvodnění tak krajský soud uvádí, že dle jeho zjištění bylo v usnesení EP, na nějž žalobce odkázal, konstatováno, že s ohledem na parlamentní volby dochází ke zhoršení krize demokracie, že parlamentní volby byly pochybné a zatížené závažnými nesrovnalostmi a že tyto nebyly v souladu s mezinárodními demokratickými normami a závazky, dále že v Gruzii započaly pokojné masové protivládní protesty Gruzínců, vůči kterým jsou uplatňovány brutální represe, a to i vůči politickým oponentům a zástupcům médií, přičemž několik desítek protestujících bylo brutálně napadeno a několik stovek lidí bylo zatčeno. Dále z něj vyplývá, že došlo k svévolnému omezování práva na svobodu projevu a pokojné shromažďování, byly zavedeny vysoké pokuty za zveřejňování protestních sloganů a vyvěšování plakátů. Byly taktéž zveřejněny další návrhy právních předpisů, které zpřísnují kontrolu a zvyšují tresty pro demonstranty a kritiky.
18. Z usnesení EP tedy vyplývá, že protesty protivládního charakteru mají pokojný průběh a k omezování lidských práv a svobod dochází „jen“ vůči protestujícím, a nikoliv vůči každému občanu Gruzie. Podle krajského soudu z této informace tak nelze dovodit, že by žalobci v případě návratu do vlasti s přiměřenou pravděpodobností hrozilo pronásledování. Žalobce neuváděl, že by kdy jakkoli veřejně projevoval své politické názory, či že by se v minulosti účastnil demonstrací proti představitelům aktuální vládnoucí strany, za které by mu aktuálně hrozily sankce, ani že se těchto protivládních protestů po návratu do Gruzie hodlá účastnit, naopak se popsal jako člověka, který nikdy politicky aktivní nebyl, takže jej stěží lze považovat za odpůrce režimu, jenž by se z tohoto důvodu mohl dostat do hledáčku státních orgánů Gruzie. Obavy žalobce z vnitřních ozbrojených konfliktů pak považuje soud shodně s žalovaným za zcela spekulativní.
19. Závěrem soud dodává, že k legalizaci pobytu slouží v ČR zákon č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů ČR, nikoli zákon o azylu. NSS ve své judikatuře opakovaně připomíná (viz např. odst. 10 usnesení NSS ze dne 21. 1. 2025, č. j. 1 Azs 286/2024-28), přičemž snahy o legalizaci pobytu nemohou být relevantním důvodem pro udělení mezinárodní ochrany. Tvrdí-li tedy žalobce, že má českou přítelkyni, se kterou plánuje uzavřít manželský sňatek, v ČR se mu líbí a přicestoval sem kvůli pracovním příležitostem, může využít k legalizaci svého pobytu v ČR instrumenty zákona o pobytu cizinců.

D) Závěr a náklady řízení

20. Jelikož soud shledal žalobní bod nedůvodným, žalobu podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
21. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s., neboť procesně úspěšnému žalovanému v řízení žádné náklady nad rámec jeho obvyklé úřední činnosti nevznikly.

Poučení

Proti tomuto rozsudku **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

Olomouc 30. června 2025

Mgr. Barbora Berková v. r.
samosoudkyně